

יום שלישי, כ"ט באייר תשפ"ה

27 במאי 2025

נאומו של מפקד חטיבה 188, אלוף משנה מ'

משפחות שכולות יקרות,
אלוף פיקוד צפון, אלוף אורי גורדין,
אלוף פיקוד דרום, אלוף יניב עשור
ראש אכ"א, אלוף דדו בר כליפא,
מפקד אוגדה 36, תת-אלוף מורן עומר,
קצין שריון ראשי, תת-אלוף אוהד מאור, יושב ראש עמותת ברק והועד המנהל מר' רועי שפושניק,
משפחתו של א', שיר והילדים,
משפחתי היקרה, קצינים, נגדים, מפקדי ולוחמי חטיבה 188 בעבר ובהווה, אלה הנמצאים כאן ורבים
שנמצאים ברגעים אלה בגזרת הלחימה ברצועת עזה, אורחים יקרים, מכובדיי כולם

זו שעתה של האחריות. זו שעתה של השליחות. זו שעתה של הנחישות לצד הענווה והצניעות. האלוף
משה פלד, אמר בדברי ההספד על מפקד חטיבה 188, אלוף-משנה יצחק בן שוהם ז"ל, שנפל
במלחמת יום כיפור: 'כאשר אני מדבר עליך, יצחק, ועל חבריך לקרב ולגורל, רואה אני שורה ארוכה
מאוד של לוחמים אגדתיים, דמויות מופלאות, שהפכונו לעם ומקנות לנו מולדת'.
עוצמתם של קרבות הבלימה ההרואיים והעקובים מדם, שניהלה החטיבה במלחמת יום כיפור בחזית
הסורית, עדיין נושבות במלוא עוצמתם, גם לאחר כמעט חמישים ושתיים שנים שחלפו מאז. דור
מופת היה אז, אך גם היום - הדור שלנו, מופת.

ולכן, זו גם שעתו היפה של "דור הניצחון", מפקדים ולוחמים חדורי אמונה ועזי נפש.
בחטיבה 188 ניטעו שורשיי והתעצמו עם השנים. כל תחנות חיי הצבאיים עברו בחטיבה: ממט"ק
צעיר בגדוד 53, דרך סמ"פ בגדוד 74, מ"פ עד ומג"ד בגדוד 71 - תפקיד שעיצב במידה רבה את מי
שאני היום ואת תפיסת הפיקוד שלי. בכל מקום אליו הגעתי בצה"ל, התפקידים שביצעתי בחטיבה -
היוו חלק בלתי נפרד ממני, ההשפעה שלהם ניכרת בכל מסלול בו אני צועד, זהו צור מחצבתי. מילים
לא יתארו את אשר אני חש כעת, את סגירת המעגל. היום אני שב הביתה. זכות ואחריות גדולה עבורי
לקבל את הפיקוד על חטיבה 188. התרגשות וצפייה עצומה מלווה בחרדת קודש. בראייתי, המחויבות
העליונה היא למשימה ולאנשי החטיבה - שני עקרונות הקשורים והשזורים זה בזה.

אלה מונחים לנגד עיני וינחו את דרכי. אני סבור שמוכנות עליונה למלחמה נבנית על רוח לחימה וכשירות מקצועית בלתי מתפשרת. מפקדים מובילים בדוגמה אישית, תוך אחריות, מנהיגות, לכידות ודאגה לפקודיהם, במטרה להיות מצוינים ולנצח.

דרכה של חטיבה 188 שזורה בסיפורה של המדינה. גדודי החטיבה עיצבו את פני המערכה במלחמות ישראל, מרמת הגולן, דרך לבנון ורצועת עזה, בכל מקום בו הלמו הטנקים, האויב חש בעוצמתם. הסוד הגלוי של החטיבה הוא הניצוץ הפנימי, אותו "ברק בעיניים" ייחודי לנו. הוא שלנו. למעלה משנה וחצי חלפו מהשבעה באוקטובר, 2023 הכשלו של צה"ל במשימתו המרכזית, הגנה על תושבי המדינה, לא ירפה וילווה אותנו בכל צעד ושעל. מי שביקש לראות קצת אור בתוך החושך הגדול, ראה מולו את לוחמי החטיבה כבר בשעות הבוקר של חג שמחת תורה. הטנקים של החטיבה היו לחלק משמעותי בבלימת המחבלים כבר בשעות הראשונות. הצוותים, אנשי סדיר ומילואים, שעטו דרומה, ונלחמו במחבלים במטרה להציל את אזרחי יישובי העוטף והנגב המערבי. אלומת האור גדלה, כאשר צק"ח 188 הטיל את עוצמתו בתמרון הקרקעי בעומק שטח רצועת עזה, לאחר מכן עלה לקרב הגנה בחזית הצפונית, מול לבנון וסוריה, לאורך כל אורכו של גבול הצפון ומשם, למשימה באה: מהלומה על חיזבאללה בתמרון הקרקעי בדרום לבנון, כאשר גדודי החטיבה לא הותירו אף תשתית אויב על תילה. מכפיל כוח אדיר, חטיבה 188 הייתה ותהיה בכל גזרה, בכל עימות, מול כל אויב. החיבור בין גדודי טנקים, החי"ר והנדסה יחד עם רק"מ טכנולוגי המתקדם ביותר - יוצר מכונת מלחמה שלא ניתן לעמוד בפניה "הברק בעיניים" הוא האמונה בצדקת הדרך. "הברק בעיניים" הוא תחושת השליחות והחוסן המנטלי "הברק בעיניים" הוא מקצועיות חסרת פשרות "הברק בעיניים" הוא הלהט, הביטחון העצמי והנחישות בכל משימה. הוא העוצמה!

א' אחי היקר, הובלת את החטיבה, בחוד החנית של הלחימה, באחת משעותיה המורכבות של המדינה. חותמך מורגש בכל פינה, בכל פלוגה ובכל גדוד. ה"ברק בעיניים" נצץ וזהר. בפיקודך החטיבה רשמה פרק היסטורי נוסף, אולי מהגדולים, במורשתה המפוארת. זו הפעם השלישית שאתה מעביר לי את הפיקוד, תמיד בידיים בטוחות ומקצועיות של מפקד קרבי מהמעולים שיש שלנו. קח שתי נשימות, תנוח קצת, תבלה עם שיר והילדים שכל כך מתגעגעים ומצפים לך, ותמשיך לתרום לצה"ל מניסיוןך העשיר. שיר, תודה לך על תעצומות הנפש ושנים של הקרבה. מאחל לכם זמן משפחה איכותי, תשלימו חוויות, תנצרו רגעים של ביחד. בשם החטיבה כולה, תודה! תודה למפקדיי, אלוף פיקוד צפון ומפקד האוגדה, על האמון שנתתם בי, על כך שבחרתם להפקיד בידי את הפיקוד על החטיבה. בפיקוד על חטיבה 188, בטח בתקופת מלחמה, אין ולי יום אחד של חסד. יחד עם חבורה מצוינת של מפקדים ולוחמים נתייצב ראשונים. קנה לפניך, מטרה מול העיניים.

תודה גדולה לעמותת ברק ולאיש שעומד בראשה ומשקיע את כל מרצו - רועי שפושניק. יחד עם העמותה נמשיך לכתוב את ההיסטוריה לתרגם אותה למורשת שתגיע לכל בית בישראל, לחבק את המשפחות השכולות, להעניק רגעים מיוחדים לפצועים ולתת ללוחמים שלנו רגעי פסק זמן כדי למלא אנרגיה מחדש. לאנשי המילואים של החטיבה - אתם העוגן. מנוסים, מלוכדים, חדורי מטרה. במלחמה האחרונה, הוכחתם שאתם עמוד השדרה של ביטחון המדינה.

הברית הזו חייבת להימשך - היא המצפן: אנו נעשה הכל על מנת להשקיע בכם ולהוקיר אתכם, ואתם - תהיו איתנו, קדימה, באותה בגרות, פעלתנות ומקצוענות שאופיינית לכם. תודה למשפחתי המורחבת. להוריי, על חינוך מבית. תמי והילדים, אתם מקור כוחי ועוצמתי. אנחנו יוצאים למסע המורכב הזה יחד ואני משוכנע שתהיו שם לצדי.

במסגרת הפרויקט המרגש "פרח לניצול" פגשתי באחרונה את סימון גרשנזון היקרה, שתבדל לחיים ארוכים, שהוריה ואחיה נרצחו על ידי הנאצים. שבוע לאחר מכן, פגשתי הורים שכולים מהחטיבה שיקיריהם נפלו במלחמת "חרבות ברזל". בפרק הזמן שבין יום הזיכרון לשואה ולגבורה ליום הזיכרון לחללי מערכות ישראל - נעתקת הנשימה ומתכווצת הבטן. בין המפגשים הללו מצאתי חוט מקשר. לא המשקעים והכאב האישי מובילים אותם, אלא העתיד. הם דיברו על ערך החיים, על שייכות, על כך שאסור לנו לרגע לנטוש את הביחד, הפצירו שנמשיך להיות מלוכדים, לא לנטוש לרגע את הערבות ההדדית. משאלות ליבם יהפכו להיות דרכנו, נעסוק בכך, נהיה כאלה, אי אפשר לנצח ללא היסודות הללו. לכם, משפחות שכולות יקרות, זכר יקירכן הוא עמוד תווך של החטיבה. השכול אינו זר לי. אני קרוי על שמו של אחיו של אבי, מיכאל ז"ל, שנפל במלחמת יום הכיפורים בקרב בתעלת סואץ. בחור צעיר שהוקפץ למלחמה מיד לאחר שסיים את שירותו הצבאי הסדיר, עת התחיל לימודיו באוניברסיטה בירושלים. אני מודע לעומק אובדכן, החור שנפער בלב ואומר לכם - אתם בליבנו לעד. נחבק אתכם, נהיה לכם למשענת ונעלה על נס את זכר יקירכן. אני שולח מכאן החלמה מהירה לפצועי החטיבה, גיבורים שנפצעו בגוף ובנפש. אתם חלק בלתי נפרד מאיתנו. הסיפור שלכם חייב להישמע, לא רק מה שקרה בקרב, אלא גם הדרך להחלמה ולשיקום. לא ניתן לכם להיות לרגע לבד. אנו כחטיבה נישא את הלפיד בגאווה, נוביל ונהיה מצויינים, נשקוד על למידה מבצעית ונשפיע על השדה הקרב תוך חשיבה תחבולנית, פעלתנות ויצירתיות. המלחמה הזו ממחישה יותר מכל את נחיצותה של חטיבה 188 חזקה, מאומנת, מוכנה לכל תרחיש ונערכת לאתגרי העתיד, אך לא די בכך. המציאות שטפחה על פנינו, צריכה להנחיל מעתה את התחושה של "כל יום מלחמה".

כך נהיה דרוכים, מוכנים, חדים. כך ננצח. לסיום, נייחל כולנו לשובם המהיר של החטופים, אחינו ואחיותינו.

ונבטיח שחטיבה 188 תהיה תמיד עם "ברק בעיניים", כפי שכעת היא פרוסה בגזרת הלחימה ברצועת עזה, כך תמיד, היא תמיד תהיה בחזית, ערוכה לממש באופן מלא את יעודה ולהגן על אזרחי מדינת ישראל, תודה.